

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 9. Paupertas apta omni virtuti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

berent aditum ad proficiscendum in terram promissionis. Bona enim, & divitiæ, fuissent ijs compedes, quibus in Ægypto detenti fuissent. Diez. fer. 6. D. 3. Quadr.

Beati pauperes &c. ib. hoc est: ita securi pauperes esse debent de regno cœli, sicut sunt de una re, quam tenent manibus, S. Edmund. Cantuar. Spec. Eccl. c. 16. Paupertatem, famem, dolorem, quæ putantur mala; non solum impedimento non esse ad beatam vitam, sed etiam adjumento, evidentissimè pronuntiatum est à Christo. S. Ambros. l. 2. offic. c. 4.

Beati mendici. Matth. 5. 3. sic enim exigit interpretatio vocabuli, quod in Græco est: *quoniam illorum est regnum cœlorum*. Tertull. l. 4. adv. Marcionem.

Veni mulier de Samaria haurire aquam. Joan. 4. 7. Toletus: temporales necessitates, & indigentia, solent salutis consequendæ dare occasionem; quando divina misericordia, ut peccatores convertat, illis uti disponit. apud Escobar t. 3. Coll. Chr. l. 3. p. 1. sect. 1. §. 2.

Magna quædam penna est paupertatis, quæ tam citò volatur regnum cœlorum. S. Bernardus f. 4. de adv. Dom.

Paupertas est manu ductrix quædam in via, quæ ducit ad cœlum; unctio athletica; exercitatio quædam magna, & admirabilis; portus tranquillus. S. Chrysost. in ep. ad Hebr. c. 10.

Facile est iter ad Deum, quoniam exonerando iter: esset autem grave, si onerando iretur. Guigo. Confid. de tranquill. animi c. 2.

Avis paradisiaca. Lem. *sinè pondere sursum*. Picinelli.

§. VII.

Paupertas apta lucro animarum.

Neque turpis lucri gratiâ. 1. Petri 5. 2. Audacter dixerim, neque in miraculis Apostoli ita mirabiles apparuerunt, sicut in contemptu rerum; neque in efficacia verbi tam homines commoverunt ad novitatem vitæ, prædicando, quàm bona externa spernendo. Sim. Cas. l. 9. c. 18.

Non purè valet Dei vel proximi, quærere lucra, qui propria non contempserit. S. Bernardus ep. 92.

Quantum fratres declinabunt à paupertate tantum Mundus declinabunt ab eis, & quærent, & non invenient. Dicebat S. Franciscus Seraph. teste Luca Wadingo in Annal. Min. A. C. 1210. n. 50.

§. VIII.

Paupertas apta ad sequendum Christum, & ei obsequendum.

Cum adorassent eum fratres sui. Gen. 4. 2. En, quem fratrem despexerant, Dominum adorant, quærentes alimenta. Cum se nullatenus fratre egere putabant, limis aspiciabant: alit modo, cum ab ejus arbitrio pendent, venerabundi suscipiunt; non tam animus adoravit, quàm indigentia. Rupertus l. 9. in Gen. quam

ob causam adoraverunt? videlicet ut emendi, quæ vellent, haberent licentiam. Ecce enim revera, quomodo manipuli eorū manipuli ejus adorant; dum non ob aliud ignotum principem Ægypti adorant: nisi quia defuerant manipuli eorum: ille autem de manipulis plenum habebat horreum. Naxera in Jos. 9. §. 7.

Tulerunt pallium meum. Cant. 5. 7. Dei amatrix, dum exit quærere dilectum; invenit custodes civitatis, custodes inquam, Angelos. Quæ ista Angelorum custodia, quæ eripit pallia? custos potius servare, & custodire debet. Equidem noverant nobiles cultodes divinæ amatrix desiderium, & vita: quærebat tamen eum divite ornatu compta; ideo tollunt pallium, ut inopi citius possint Dei copiam facere. S. Ambros. l. 3. de virginis. bene tollitur ei pallium, quæ ad Christum propinquat. Bæza t. 2. l. 11. c. 1. §. 7.

Ecce nos relinquit omnia, & secutus sum te. Matth. 19. 27. Nimirum quia exultavit ut gigas ad currendam viam; nec currentem sequi poterat oneratus. S. Bernardus declam. hic.

§. IX.

Paupertas apta omni virtuti.

Paupertas virtutum pacens. S. Chrysost. f. 28.

Beati pauperes spiritu. Matth. 5. 3. Gradus quosdam firmissimos ex lapidibus pretiosis sternit quodammodo Dominus Salvator; per quos sanctæ animæ, & fideles, reperere possint, & ascendere ad summum illud bonum, id est, regnum cœlorum. S. Chromatius conc. de 8. beatitudin.

Ubi meum, & tuum; illic omne litium genus, & contentions occasio: ubi autem hæc non sunt, ibi secura versatur pax, & concordia. S. Chrysost. hom. 33. in Gen.

Paupertas virginibus in pretio est; & eò amplius, quò ex ipsa major approximatio fit ad sponsum, qui pauperes requirit, sed divites non pellit. Veruntamen virgo pauper proprior accedit ad crucem nuda rebus temporalibus. Virgo nudam crucem astringit ardentius; & tantò illius arboris fructus gustat sapidius, quò sibi fructum terrenarum arborum interdixit. Sim. Cas. l. 2. c. 1.

§. X.

*Pauperes Deus tuetur, jurvat, honorat.**Figura.*

Itaque perfecti sunt cæli, & terra, & omnis ornatus eorum. Gen. 2. 1. & *benedixit diei septimo*. v. 3. Sex priores dies, quibus Deus Mundum condidit, magnò creaturarum apparatu divites, solâ benedictione divinâ pauperes fuerunt. Septimus autem vice versâ rebus vacuus, benedictione dives, feliciter processit, ut S. Chrysost. hom. 10. in Gen. notat. Temporales divitiæ benedictionis divinæ expertes fore significantur; spiritualis verò pauper-